

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2018. gada 18. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – LESD 63. un 65. pants – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 11. pants – Maksājumi par ienākumiem no kapitāla, kas ir iesaistīts dalībvalsts sociālā nodrošinājuma finansējumā – Atbrīvojums Eiropas Savienības pilsoņiem, kas apdrošināti citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā – Trešās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā apdrošinātas fiziskās personas – Atšķirīga attieksme – Ierobežojums – Pamatojums

Lieta C-45/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 25. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 30. janvārī, tiesvedībā

Frédéric Jahin

pret

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé.

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], kurš veic palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši M. Bergere [*M. Berger*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents),

ģenerāladvokāts: P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *F. Jahin* vārdā – *E. d'Onorio di Meo*, advokāts,
- Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *R. Coesme*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Martin* un *L. Malferrari*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 63.–65. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.) 11. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Frédéric Jahin* un ekonomikas un finanšu ministru (Francija), kā arī sociālo lietu un veselības ministru (Francija) saistībā ar vairākām iemaksām un nodokļu maksājumiem no 2012. līdz 2014. gadam par Francijā gūtiem ienākumiem no īpašuma.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Sākot no 2010. gada 1. maija, ar Regulu Nr. 883/2004 ir atcelta Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, tās ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) atjauninātajā redakcijā (OV 1997, L 28, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”). Šai lietā nozīmīgās Regulas Nr. 883/2004 tiesību normas tai pat laikā nav būtiski grozītas salīdzinājumā ar atbilstošajām normām atceltajā regulā.
- 4 Regulas Nr. 883/2004 2. panta “Personas, uz kurām attiecas šī regula” 1. punktā ir noteikts:
“Šī regula attiecas uz dalībvalstu piederīgajiem, uz bezvalstniekiem un uz bēgļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuri ir pakļauti vai bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušām personām.”
- 5 Šīs regulas 3. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:
“Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:
 - a) slimības pabalsti;
 - b) maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti;
 - c) invaliditātes pabalsti;
 - d) vecuma pabalsti;
 - e) apgādnieka zaudējuma pabalsti;
 - f) pabalsti sakarā ar nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;
 - g) apbedīšanas pabalsti;
 - h) bezdarbnieka pabalsti;
 - i) pirmspensijas pabalsti;

j) ģimenes pabalsti.”

6 Minētās regulas 11. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. [..]”

7 Regula Nr. 883/2004 saskaņā ar EEZ Apvienotās komitejas 2011. gada 1. jūlija Lēmumu Nr. 76/2011, ar ko groza EEZ līguma VI pielikumu (Sociālais nodrošinājums) un 37. protokolu (OV 2011, L 262, 33. lpp.), ir piemērojama visām Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalstīm.

8 Turklāt attiecībā uz Šveices Konfederāciju saskaņā ar Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas parakstīts Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā (OV 2002, L 114, 6. lpp.) un stājusies spēkā 2002. gada 1. jūnijā, 8. pantu līgumslēdzējas puses saskaņā ar šī nolīguma II pielikumu neregulē sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju. Ar Lēmumu Nr. 1/2012, ko pieņēmusi Apvienotā komiteja, kas izveidota saskaņā ar 2012. gada 31. marta Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, ar ko aizstāj minētā nolīguma II pielikumu par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju (OV 2012, L 103, 51. lpp.), kas stājusies spēkā 2012. gada 1. aprīlī, ir atjaunināta minētā pielikuma A sadaļa un tajā kopš tā laika ir atsauce uz Regulu Nr. 883/2004.

Francijas tiesību akti

9 Saskaņā ar Vispārējā nodokļu kodeksa (*code général des impôts*) 1600-0. C pantu, redakcijā, kas piemērojama faktu pamatlietā norises laikā:

“Vispārējo sociālo iemaksu par ienākumiem no īpašuma nosaka, kontrolē un iekasē saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa (*code de la sécurité sociale*) L. 136-6. panta noteikumiem.”

10 Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 136-6. panta, kurā grozījumi izdarīti ar 2012. gada 16. augusta Likumu Nr. 2012-958, redakcija ir šāda:

“I. – Francijā dzīvojošām fiziskām personām Vispārējā nodokļu kodeksa [*code général des impôts*] 4. B panta izpratnē par ienākumiem no īpašuma, konkrēti, par ienākumiem no nekustamā īpašuma, ir jāveic iemaksas, ko uzliek neto summai, kas tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli [..]

I bis. – Iemaksas veic arī fiziskas personas, kas nav nodokļu maksātājas Francijā Vispārējā nodokļu kodeksa [*code général des impôts*] 4. B panta izpratnē par to ienākumu neto summu, kas minēti tā paša kodeksa 164. B panta I punktā, kura tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 *F. Jahin*, Francijas valstspiederīgais, dzīvo Ķīnā kopš 2003. gada. Tur viņš veic profesionālu darbību un ir apdrošināts privātā sociālā nodrošinājuma sistēmā.

12 Laikā no 2012. līdz 2014. gadam viņam Francijā bija jāveic dažādi maksājumi saistībā ar ienākumiem no nekustamā īpašuma, kā arī peļņu, kas gūta nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā.

- 13 Tā kā Tiesas izskatīšanā jau ir bijis iesniedzējtiesas, *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija), iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, tā citā lietā par identiskiem maksājumiem, kurā tika taisīts 2015. gada 26. februāra spriedums *de Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123) būtībā nosprieda, ka šādi maksājumi, ja tiem ir tieša un atbilstoša saikne ar noteiktām Regulas Nr. 1408/71 4. pantā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām un līdz ar to tie ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, ir pakārtoti viena piemērojamā tiesiskā regulējuma piemērošanas principam, kas savukārt paredzēts minētās regulas 13. panta 1. punktā, pat ja šie maksājumi tiek uzlikti nodokļa maksātāju ienākumiem no īpašuma, neatkarīgi no šo personu veiktās profesionālās darbības.
- 14 Pēc šī sprieduma iesniedzējtiesa ar 2015. gada 27. jūlija lēmumu nosprieda, ka ikviena citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā apdrošināta persona var pamatoti prasīt to atbrīvot no maksājumiem, kas tai tiek piemēroti Francijā par ienākumiem no īpašuma.
- 15 Maksājumu, kas pieprasīti, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksas kārtība ir precizēta divos 2015. gada 20. oktobra paziņojumos preseī, ko izdevuši, pirmkārt, valsts sekretārs, kurš atbild par budžetu (*secrétaire d'État chargé du Budget*, Francija), un, otrkārt, Publisko finanšu ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors (*directeur général des Finances publiques*, Francija). It īpaši ir precizēts, ka tiesības uz atmaksu ir paredzētas tikai tām fiziskajām personām, kuras ir apdrošinātas nevis Francijas Republikas, bet citā Eiropas Savienībā, EEZ vai Šveices Konfederācijā esošā valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā, šādi izslēdzot fiziskās personas, kuras ir apdrošinātas kādā trešo valstu sociālā nodrošinājuma sistēmā.
- 16 2016. gada 11. martā *F. Jahin* iesniedzējtiesā cēla prasību par pilnvaru pārsniegšanu saistībā ar paziņojumiem preseī, norādot, ka šī izslēgšana ir pretrunā Regulai Nr. 883/2004 un ar LESD 63. pantu nodrošinātajam kapitāla brīvas aprites principam.
- 17 Šādos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“Vai LESD 63., 64. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- 1) apstākļi, ka personai, kas ir trešās valsts ārpus Eiropas Savienības, – kura nav [EEZ] dalībvalsts vai [Šveices Konfederācija] – sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībiece, tāpat kā personām, kas ir sociālā nodrošinājuma dalībnieces Francijā, ir jāmaksā Francijas tiesību aktos, kas ietilpst Regulas [Nr. 883/2004] piemērošanas jomā, paredzētie maksājumi par ienākumiem no kapitāla, lai gan personai, kas ir citas dalībvalsts, kura nav [Francijas Republika], sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībiece, tie, ņemot vērā šīs regulas tiesību normas, nevar tikt uzlikti, nozīmē kapitāla, kura izcelsme vai galamērķis ir trešās valstīs, aprites ierobežojumu, kas ar LESD 63. pantu ir principā aizliegts;
- 2) apstiprinošas atbildes uz šo pirmo jautājumu gadījumā ir jānosaka, vai šis kapitāla aprites ierobežojums, kas izriet no Francijas tiesību aktu – ar kuriem strīdīgie maksājumi tiek uzlikti visiem konkrētu ienākumu no kapitāla saņēmējiem, neveicot tajos nekādu nošķirumu atkarībā no dalības sociālā nodrošinājuma sistēmā vietas, – un [Savienības] atvasināto tiesību aktu kopīgas piemērošanas, var tikt uzskatīts par saderīgu ar [LESD] minētā panta noteikumiem, it īpaši:
 - ņemot vērā [LESD] 64. panta pirmo daļu, kapitāla apritei, kas ietilpst tās piemērošanas jomā, pamatojoties uz to, ka ierobežojums izrietētu no tāda principa piemērošanas, saskaņā ar kuru ir jāpiemēro tikai vienas dalībvalsts tiesību akti, kas ir paredzēts Regulas [Nr. 883/2004] 11. pantā un Eiropas Savienības tiesībās ir ieviests ar [Regulas Nr. 1408/71] 13. pantu, proti, agrāk par 1993. gada 31. decembri, savukārt attiecīgie maksājumi par ienākumiem no kapitāla ir ieviesti vai kļuvuši piemērojami pēc 1993. gada 31. decembra;

- ņemot vērā Līguma 65. panta 1. punktu, pamatojoties uz to, ka ar Francijas nodokļu tiesību aktiem, kas piemērojami saderīgi ar 2004. gada 29. aprīļa Regulu, tiktu nošķirti nodokļa maksātāji, kas nav vienādā situācijā, ņemot vērā dalības sociālā nodrošinājuma sistēmā kritēriju;
- ņemot vērā tādu primāru vispārējo interešu apsvērumu, ar ko var tikt pamatots kapitāla brīvas aprites ierobežojums, esamību, kas balstīti uz to, ka tiesību normas, kas tiktu uzskatītas par tādām, ar kurām tiek ierobežota kapitāla aprite no un uz trešajām valstīm, atbilst Regulā [Nr. 883/2004] izvirzītajam darba ņēmēju brīvas pārvietošanās [...] Savienībā mērķim?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 18 Uzdodama šos divus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru šis dalībvalsts valstspiederīgajam, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un kurš tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, minētajā dalībvalstī ir jāveic maksājumi par ienākumiem no kapitāla kā iemaksa ar to izveidotajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, lai gan Savienības pilsonis, kas ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, no tiem ir atbrīvots sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu dēļ, kā tas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, jo ar šādu valsts tiesisko regulējumu tiek radīts kapitāla, kura izcelsme vai galamērķis ir trešās valstīs, aprites ierobežojuma aizliegums.
- 19 Vispirms ir jāatgādina, ka ar LESD 63. pantu tiek īstenota kapitāla brīva aprite dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.
- 20 Šajā nolūkā LESD 63. pantā, kurš ir ietverts IV sadaļas 4. nodaļā ar nosaukumu “Kapitāls un maksājumi”, ir noteikts, ka ir aizliegti jebkādi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.
- 21 No tā izriet, ka LESD 63. pantā minētās kapitāla brīva aprites teritoriālā piemērojamība neaprobežojas vien ar kapitāla apriti dalībvalstu starpā, bet attiecas arī uz šādu apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm.
- 22 Attiecībā uz LESD 63. panta materiālo piemērošanas jomu – lai arī LESD nav definēts jēdziens “kapitāla aprite”, no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka šāda aprite šī panta izpratnē tostarp nozīmē darījumus, ar kuru palīdzību nerezidenti veic ieguldījumus nekustamā īpašumā dalībvalsts teritorijā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2001. gada 11. janvāris, *Stefan*, C-464/98, EU:C:2001:9, 5. punkts; 2002. gada 5. marts, *Reisch u.c.*, C-515/99, no C-519/99 līdz C-524/99 un no C-526/99 līdz C-540/99, EU:C:2002:135, 30. punkts, kā arī 2005. gada 8. septembris, *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 35. punkts).
- 23 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka maksājumi, kas tiek veikti saskaņā ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu, tā kā tie attiecas uz ienākumiem no nekustamā īpašuma un peļņu, kas radusies, atsavinot nekustamo īpašumu, un tos dalībvalstī guvusi fiziska persona, kas ir šis valsts valstspiederīgā, taču dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, ietilpst jēdzienā “kapitāla aprite” LESD 63. panta izpratnē.
- 24 Tālāk ir jāvērtē, vai šiem valstspiederīgajiem, kuri dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un kuri ir šīs trešās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, aplūkotajā tiesiskajā regulējumā paredzētais nodokļu režīms ir kapitāla aprites ierobežojums LESD 63. panta izpratnē.

- 25 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka tādi ar LESD 63. panta 1. punktu aizliegti pasākumi kā kapitāla aprites ierobežojumi ietver pasākumus, kas var atturēt nerezidentus veikt ieguldījumus dalībvalstī vai arī atturēt šīs dalībvalsts rezidentus veikt ieguldījumus citās valstīs (spriedumi, 2006. gada 23. februāris, *van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, EU:C:2006:131, 44. punkts; 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International*, C-48/15, EU:C:2016:356, 44. punkts, un 2016. gada 2. jūnijs, *Pensioenfonds Metaal en Techniek*, C-252/14, EU:C:2016:402, 27. punkts).
- 26 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka Francijas tiesību aktos vienāda attieksme ir, pirmkārt, pret valstspiederīgajiem, kuri dzīvo trešās valstīs, kas nav EEZ dalībvalstis vai Šveices Konfederācija, un tur ir sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, un, otrkārt, Francijas valstspiederīgajiem, kas dzīvo Francijā un tur ir sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, jo abos gadījumos vienādi tiek noteikti šajos tiesību aktos paredzētie maksājumi par ienākumiem no kapitāla.
- 27 Savukārt labvēlīgāks nodokļu režīms ir paredzēts Savienības pilsoņiem, kuri ir citas dalībvalsts, EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācijas sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, jo tie no minētajiem maksājumiem ir atbrīvoti.
- 28 Taču šāda atšķirīga attieksme var atturēt fiziskas personas, kas ir apdrošinātas trešo valstu, kas nav EEZ vai Šveices Konfederācija, sociālā nodrošinājuma sistēmā, veikt ieguldījumus nekustamajā īpašumā dalībvalstī, kuras valstspiederīgās tās ir, un tādējādi likt šķēršļus kapitālai apritei no šādām valstīm uz minēto dalībvalsti.
- 29 Tādējādi valsts tiesiskais regulējums, kāds aplūkots pamatlietā, rada kapitāla brīvas aprites ierobežojumu starp dalībvalsti un trešo valsti, kas principā ir aizliegts ar LESD 63. pantu.
- 30 Visbeidzot, ir jāpārbauda, vai šāds kapitāla brīvas aprites ierobežojums var tikt pamatots.
- 31 Saskaņā ar LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu “63. pants neskar dalībvalstu tiesības [...] piemērot atšķirīgas nodokļu tiesību normas dažādiem nodokļu maksātājiem, kuru stāvoklis ir atšķirīgs viņu dzīvesvietas [...] dēļ”.
- 32 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka šī tiesību norma – tā kā tā ir atkāpe no kapitāla brīvas aprites pamatprincipa – ir jāinterpretē šauri. Tādēļ tā nevar tikt interpretēta tādējādi, ka jebkuri nodokļu tiesību akti, kuros paredzēta atšķirīga attieksme pret nodokļu maksātājiem atkarībā no vietas, kuras rezidenti tie ir, vai dalībvalsts, kurā tie iegulda savu kapitālu, automātiski ir saderīgi ar Līgumu (skat. spriedumus, 2013. gada 17. oktobris, *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, 42. punkts, un 2013. gada 7. novembris, *K*, C-322/11, EU:C:2013:716, 34. punkts).
- 33 Proti, LESD 65. panta 1. punktā paredzēto atkāpi pašu ierobežo tā paša panta 3. punkts, kurā noteikts, ka šī panta 1. punktā paredzētie valsts tiesību akti “nerada iespēju patvaļīgi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti un maksājumus, kā to nosaka 63. pants” (spriedums, 2013. gada 17. oktobris, *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, 43. punkts).
- 34 Tāpēc ir jānošķir nevienlīdzīga attieksme, kas ir atļauta saskaņā ar LESD 65. panta 1. punktu, no patvaļīgas diskriminācijas, kas ir aizliegta ar šī paša panta 3. punktu. Šai sakarā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai tāds valsts tiesiskais regulējums nodokļu jomā kā pamatlietā varētu tikt uzskatīts par saderīgu ar Līguma normām par kapitāla brīvu apriti, ir vajadzīgs, lai atšķirīgā attieksme skartu situācijas, kas objektīvi nav salīdzināmas, vai to attaisnotu primāri vispārējo interešu apsvērumi (skat. spriedumus, 2000. gada 6. jūnijs, *Verkooijen*, C-35/98, EU:C:2000:294, 43. punkts; 2004. gada 7. septembris, *Manninen*, C-319/02, EU:C:2004:484, 28. un 29. punkts, kā arī 2005. gada 8. septembris, *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 42. punkts).

- 35 Tādēļ rodas jautājums, vai attiecībā uz maksājumu, kādi aplūkoti pamatlietā, saņemšanu pastāv objektīva atšķirība Savienības pilsoņa, kas ir apdrošināts dalībvalsts, kura nav attiecīgā dalībvalsts, sociālā nodrošinājuma sistēmā, un šis dalībvalsts valstspiederīgā, kurš ir apdrošināts trešās valsts, kura nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, sociālā nodrošinājuma sistēmā, situācijā no to dzīvesvietas viedokļa.
- 36 Šai sakarā ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā izvirzītais kritērijs nolūkā nošķirt fizisko personu nodokļu maksātāju situāciju acīmredzami nav saistīts ar to dzīvesvietu, taču tā pamatā ir to piederība sociālā nodrošinājuma sistēmai.
- 37 Tomēr, tā kā fiziskās personas, kuras nav dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieces, visbiežāk ir šīs pašas valsts nerezidentes, šāds kritērijs faktiski noved pie fizisko personu nošķiršanas atkarībā no viņu dzīvesvietas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 8. septembris, *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 38. punkts).
- 38 Tādēļ ir jāpārbauda, vai Savienības pilsonis, kurš ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, ņemot vērā šis dalībvalsts tiesiskā regulējuma mērķi, kā arī priekšmetu un saturu, ir situācijā, kas ir salīdzināma ar minētās dalībvalsts valstspiederīgā, kurš dzīvo un ir trešās valsts, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, *Pensioenfonds Metaal en Techniek*, C-252/14, EU:C:2016:402, 48. punkts).
- 39 Šajā gadījumā, runājot par Francijas tiesību aktu mērķi, ir jāatgādina – kā tas minēts šī sprieduma 13.–15. punktā –, ka aplūkotajos paziņojumos presei ir tikai precizēta pretēji Savienības tiesībām iekasēto maksājumu atmaksas kārtība attiecībā uz fiziskām personām, kuras Francijā gūst ienākumus no kapitāla, taču ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieces.
- 40 Faktiski saskaņā ar sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, dalībvalstij nav atļauts no Savienības pilsoņiem, kuri ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, iekasēt maksājumus, kādi aplūkoti pamatlietā un kuriem, lai arī valsts tiesību aktos tie ir kvalificēti kā nodokļi, ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar tiesību aktiem par sociālā nodrošinājuma jomām, kas uzskaitītas Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā, un kuri īpaši tiek piešķirti īpaši pirmās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas finansēšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, *de Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, 23., 24., 26. un 39. punkts).
- 41 Šis princips par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā attiecībā uz Savienības pilsoņiem, kas pārvietojas Savienības teritorijā, ir vērsts uz to, lai izvairītos no sarežģījumiem, kas var izrietēt no tā, ka vienlaicīgi tiek piemēroti vairāki valstu tiesiskie regulējumi, un novērstu nevienlīdzīgu attieksmi, kas rastos piemērojamo tiesību aktu daļējas vai pilnīgas vienlaicīgas piemērošanas rezultātā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, *de Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 42 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka pastāv objektīva atšķirība, pirmkārt, starp situāciju, kurā ir attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgais, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un tur ir sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, un, otrkārt, Savienības pilsoņa situāciju, kurš ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, ciktāl tikai otrais no viņiem gūst labumu no principa par vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, savas pārvietošanās Savienības teritorijā dēļ.
- 43 Savukārt nav nekādas objektīvas atšķirības starp dalībvalsts valstspiederīgo, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, un tās pašas dalībvalsts valstspiederīgo, kurš tajā dzīvo un ir apdrošināts tās sociālā nodrošinājuma sistēmā,

jo gan vienā, gan otrā gadījumā tie nav izmantojuši pārvietošanās brīvību Savienības teritorijā un tādējādi nevar atsaukties uz principa par vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā izmantošanu.

- 44 No tā izriet, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunkta kontekstā var tikt pamatots ar objektīvu atšķirību situācijā, kāda pastāv starp fizisku personu, dalībvalsts valstspiederīgo, kura dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un tur ir apdrošināta sociālā nodrošinājuma sistēmā, un Savienības pilsoni, kurš dzīvo citā dalībvalstī un ir apdrošināts šīs citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā.
- 45 Katrā ziņā jāpiebilst, ka citāda interpretācija nozīmētu, ka dalībvalsts valstspiederīgais, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, kā *F. Jahin*, varētu atsaukties uz principu par vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, lai gan saskaņā ar šīs regulas 2. panta 1. punktu tas ir piemērojams tikai to dalībvalstu valstspiederīgajiem, kas ir pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem par sociālo nodrošinājumu.
- 46 Taču, tā kā LESD nav ietverts neviens noteikums, ar kuru darba ņēmēju pārvietošanās brīvība tiktu paplašināta arī līdz personām, kas pārvietojas uz trešām valstīm, attiecību ar trešām valstīm, kuras nav EEZ dalībvalstis vai Šveices Konfederācija, kontekstā būtu jāizvairās no tādas LESD 63. panta 1. punkta interpretācijas, saskaņā ar kuru personām, kuras neietilpst darba ņēmēju brīvas pārvietošanās teritoriālajā piemērošanas jomā, būtu ļauts no tās gūt labumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 13. novembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 100. punkts).
- 47 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts valstspiederīgajam, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un kurš tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, minētajā dalībvalstī ir jāveic maksājumi par ienākumiem no kapitāla kā iemaksa ar to izveidotajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, lai gan Savienības pilsonis, kas ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, no tiem ir atbrīvots sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu dēļ saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 11. pantu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

LESD 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru šis dalībvalsts valstspiederīgajam, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un kurš tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, minētajā dalībvalstī ir jāveic maksājumi par ienākumiem no kapitāla kā iemaksa ar to izveidotajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, lai gan Savienības pilsonis, kas ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, no tiem ir atbrīvots sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu dēļ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 11. pantu.

[Paraksti]